

□

24 maart 2011: Remco: Eten aan tafel met 2 zeeleeuwen tussen onze benen!

Remco: Onze laatste actieve dag op de Galapagos voor dit jaar, morgen vertrekken we weer naar Quito voor 1 nacht. We willen vandaag nog iets meer van dit eiland zien, er is een strand ergens en een meer die tussen de rotsen schijnt te liggen. Na het ontbijt besluiten we eerst naar het meer te gaan genaamd, las Grietas. Om daar te komen heb je een watertaxi nodig, wij naar de haven en hebben geen idee waar we tickets kunnen kopen. Staan we op de pier en niemand draagt een uniform of iets wat lijkt op een werkend persoon, er zijn ook maar 10 mensen. We volgen dat groepje wel en zien wel hoe het gaat, er stopt een boot en de groep stapt in. Wij vragen of hij naar Las Grietas vaart en gelukkig dat doet de beste man. Voor 60 dollarcent brengt hij ons naar de overkant, binnen 5 minuten. Daar staan we dan, en nu? Op het bord staat alles gelukkig goed aangegeven, zo moeten we de pijlen volgen. Het 1e stuk is goed te lopen, we komen zelfs een strandje tegen waar de leguanen rond lopen en zwemmen. Nu komen we op een stuk waar we over lava steen moeten lopen, wij met onze slippers over de stenen. De stenen zijn ruw en puntig, hier en daar maken we een slippertje, gelukkig niet ernstig. Na een half uur zweten krijgen we de prijs, een lagune tussen de rotsen, het is 4 meter breed, 5 meter diep en 50 meter lang. Het water is helder, zodat je de bodem goed kan zien, omdat er nog geen mensen in het water zwemmen is het water als een spiegel. De eerste water rimpel ontstaan als er een moeder en dochter als 1e in het water springen. Nu wij, we springen in het water en het is heerlijk, wel een beetje koud, zoals altijd je 1e sprong. We genieten van de hoge wanden om ons heen en aan een kant schijnt de zon. Al 3e groep duiken een groep school kinderen in het water, de rust is gekeerd en de herrie brult uit de giegeltjes van de kids. Gelukkig wil dat de pret niet drukken, wij zwemmen gewoon lekker in het heldere water en genieten met volle teugen. De moeder en de dochter komen uit New-York en wij praten gezellig over allerlei leuke dingen wat we al op de elanden hebben beleefd. Na een 40 minuten dobberen is het tijd om er uit te gaan, maar goed ook want er zijn zeker nog 20 mensen aangekomen om van dit meertje te genieten. Maar goed dat we dit als 1e hebben gedaan, zodat we de nog een paar mooie foto's van het stille water hebben genomen. Nu nog terug, weer dat kl... stuk weer terug, we doen het rustig aan, niet alleen voor de rotsen, ook omdat het inmiddels broeierig warm is geworden. We lopen langs een hotel met een zwembad, we waren toch van plan om naar het strand te gaan, om lekker te zwemmen en te zonnen dus waarom niet hier. We vragen of het kan, helaas wordt er een grote groep mensen verwacht, na 14.00uur kan het wel. Wij bedanken en wandelen verder, de water taxi staat weer klaar om ons mee te nemen. Vlakbij ons hotel is ook een hotel met een zwembad, waarom vragen we niet daar? Ja hoor het is mogelijk, alleen moeten we een consumptie nemen ter waarde van 15,00dollar. Het is toch bijna 12.00uur en lunchen moeten we toch. Wij krijgen de kaart, na een heerlijke duik in het zwembad, en rollen 2 keer achterover van de prijs. Voor een soep betalen we 7,00 dollar, gelukkig zijn er ook broodjes te bestellen. We bestellen allebei een broodje met een drankje, zo aan die 15,00 dollar zitten we nu wel, voor dit betaalde n we 25,00 dollar. Wij liggen aan het zwembad en besluiten om op het terras te gaan zitten, er zijn 2 tafels bezet met mensen en 1 tafel met zeeleeuwen. Wat is dat tan (Leids) zeggen wij in koor, liggen er 2 zeeleeuwen lang en breeduit te slapen, onder tafel. Wij schuiven aan en de zeeleeuwen veroeren geen vin. Een van de zeeleeuwen ligt onrustig te draaien en weet maar niet hoe hij moet liggen. Hij ligt op zijn rug, op zijn buik, tegen de ander aan, op de ander en ineens heeft hij zijn plekje gevonden, tegen mijn voeten ligt hij rustig. Af en toe een nies een een hoest tegen mijn boterham aan (

25 maart 2011: Ilja: “Bye bye galapagos, hello Quito we are back”

2 / 3

feauteuil. Maar hij mocht zich weer ontfermen over de TV met dvd's. Het was al wat laat geworden dus de bank en de dvd's moesten even wachten want we moesten nog eten. Natuurlijk namen we de weg de verkeerde kant op en het enige dat we tegenkwamen binnen 10 minuten lopen was een of ander fastfoodgebeuren. Nou ja moet dan maar. Mooi TL-verlicht gebouw waar de kip met patat smaakte als rubber. De magen zijn in ieder geval weer gevuld en we snelden ons terug naar het appartement. Met een brede lach konden we met pas en sleutel langs de gewapende bewakers lopen en met nog een bredere lach installeerden we ons voor de TV. Met veel genoeg keken we naar RED, waarbij mijn ogen helaas het laatste half uurtje geen dienst meer hadden. De rest van mijn lichaam zocht het bed op en ging lekker slapen.{jcomments on}